

Framställning om rättslig hjälp

En domare eller åklagare i ett EU-land kan begära rättslig hjälp från sin motpart i ett annat EU-land.

Ömsesidig rättslig hjälp

Det första europeiska rättsinstrument som reglerade sådana framställningar var [Europarådets konvention från 1959](#) och [tillägg sprotokollet från 1978](#) till denna. Därefter följde [konventionen från 1990](#). År 2000 undertecknade medlemsstaterna i Europeiska unionen en [konvention om ömsesidig hjälp i brottmål](#) för att komplettera och underlätta tillämpningen av dessa konventioner. Konventionen från 2000 stärktes år 2001 av ett protokoll med inriktning på ömsesidig rättslig hjälp i fråga om uppgifter om bankkonton eller banktransaktioner.

Enligt 2000 års konvention ges ömsesidig rättslig hjälp i samband med

- straffrättsliga förfaranden,
- förfaranden som inletts av administrativa myndigheter då beslutet kan leda till förfaranden inför en domstol som är behörig att handlägga brottmål,
- förfaranden som hänför sig till gärningar eller överträdelser för vilka en juridisk person (ett företag eller organ, inte en fysisk person) kan ställas till ansvar i den ansökande medlemsstaten.

Samarbetet kan ske genom informationsutbyte på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat. Generellt ska begäranden göras direkt mellan rättsliga myndigheter som har behörighet att inleda och verkställa dem på ett visst territorium, och ska besvaras genom samma kanaler. Den anmodade medlemsstaten måste iaktta de formaliteter och förfaranden som uttryckligen anges av den ansökande medlemsstaten. För att underlätta närmare samarbete mellan myndigheter med ansvar för brottsbekämpning, rättsliga myndigheter och andra behöriga myndigheter innehåller konventionen från 2000 bestämmelser om teknikverktyg som videokonferens, telekonferens och avlyssning av telemeddelanden.

Ömsesidigt erkännande

Medlemsstaterna har sedan 2001 i allt högre grad samarbetat med hjälp av instrument för tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande. Ömsesidigt erkännande innebär att de rättsliga myndigheterna (domstolar, domare, åklagare) i en medlemsstat erkänner beslut av rättsliga myndigheter i en annan medlemsstat såsom likvärdiga med de som fattas i den egna medlemsstaten. Klicka på länkarna nedan för närmare information om dessa instrument:

- den [europeiska bevisinhämtningsordern](#),
- [frysning av egendom och bevismaterial](#),
- [beslut om förverkande](#),
- Utbyte av uppgifter om [brottmålsdomar/kriminalregister](#).

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

Senaste uppdatering: 22/01/2019